

LA SALUT MENTAL I EL BENESTAR EMOCIONAL ÉS LA PRIORITAT

Jordi era un nen de catorze anys, era alt i una mica gras, portava ulleres i tenia les orelles un poc grans, els ulls blaus com el cel i els llavis petits com una formiga. Li agradaven els escacs i era poc esportista. Era intel·ligent i sempre estava disposat a ajudar als altres. Tot i això, els seus companys de classe sempre el ridiculitzaven davant dels altres. Li deien coses com: Jordi quatre ulls, bola de greix, sabut... intentant fer-li molt de mal. Molts nens i nenes es reien d'ell i molts altres miraven i no feien res. Els únics que el defensaven eren Pere i Alexandra, els seus amics.

Un dia, al seu institut va passar una situació que per a ell va ser molt incòmoda, a la classe d'educació física van fer grups per a jugar a futbol i cap dels dos equips el volia per a jugar, li deien que no sabia marcar gols i tampoc passar la pilota. Jordi es va posar a un racó del pati i va començar a plorar. Quan el professor es va apropar i li va preguntar què passava ell li va dir que li feia mal el cap. No volia explicar a ningú el que li deien i el que li feien per no tenir més problemes. Aquell dia Jordi va tornar a casa més aviat del normal i cada dia trobava una excusa diferent per no anar a l'institut o sortir més prompte. Els pares de Jordi estaven molt preocupats per la manera en què estava i per molt que li preguntaven sempre s'inventava alguna cosa per no dir la realitat.

Cada dia Jordi estava més trist, no menjava, no dormia, no sortia de casa i fins i tot tenia algun mal pensament.

Els seus pares estaven desesperats i van tenir una idea per a fer-lo sentir una mica millor: adoptar un animal de companyia. A Jordi li agradaven molt els gossets i van decidir adoptar un gos. Van anar a la protectora d'animals i van acollir un cadell, el gosset era molt petit, tenia el pèl de color blanc, els ulls de color marró com la terra i encara estava una mica ferit de la poteta perquè l'havia atropellat un cotxe.

El van portar al veterinari per a veure com estava i a part del mal de la pota estava tot bé. El veterinari li va explicar com cuidar-lo, quan havia de treure'l a passejar, quina quantitat de menjar havia de posar-li, quan havia de dutxar-lo, quan havia de tornar al veterinari i si havia de donar-li alguna pastilla.

Després d'això Jordi i el seu cadell van passar un munt de temps junts inclús dormien junts. Li va posar el nom de Nemo, ja que a Jordi li agradava molt. El gosset li va donar la suficient confiança per a sortir de casa cada dia i anar a l'institut, però el problema continuava.

Un dia Jordi va decidir contar als seus pares el que li passava i aquell dia tot va començar a canviar.

Els pares d'en Jordi van anar a l'institut a parlar amb els seus professors i amb el director i van dir que no sabien res del que passava, però el professor d'educació física ja notava que hi havia algun conflicte entre Jordi i els altres alumnes de l'institut. Els professors van parlar amb Jordi i aquesta vegada ell va dir tota la veritat. Això va deixar impactats a tots els professors i professores de l'institut que van començar a fer activitats per a millorar la relació entre els alumnes abusadors i en Jordi, però tampoc va funcionar. Van estar un munt de dies intentant provar que els alumnes abusadors es fessin amics de Jordi i no funcionava, provaven moltes maneres però tampoc funcionaven. Els professors estaven desesperats de provar tantes maneres perquè es fessin amics i la cosa anava igual, perquè el continuaven ridiculitzant davant de tothom, però cada vegada hi havia més gent defensant-lo dels abusadors.

En Jordi també tenia l'ajuda d'un psicòleg que l'ajudava a trobar-se millor en ell mateix i a entendre que ell era important per a moltes persones sobretot per a la seva família i per als seus amics.

Així va ser com en Jordi es va començar a trobar bé, a estar content, a sentir-se molt més tranquil i a tenir ganes de fer coses. Cada dia sortia amb el seu gosset Nemo a passejar, quedava amb els seus amics, es va apuntar a un club d'escacs i fins i tot va anar a competir.

Com que cada vegada hi havia més gent a favor d'ell, els abusadors van deixar d'abusar de Jordi.

Jordi va aprendre que per molt que et sentis sol, sempre hi ha gent que et pot ajudar com els pares, els mestres, el psicòleg, els amics i fins i tot una mascota. També va aprendre que els problemes que tens és millor compartir-los amb la gent que t'estima i tens confiança i que si tens problemes i no ho dius acabaran sent pitjor.

Jordi es va fer gran i actualment és un gran psicòleg que ajuda a tots els nens, nenes i adults que tenen malalties mentals com la depressió, l'ansietat, els trastorns obsessius compulsius, l'esquizofrènia, el transtorn bipolar, la paranoia, el transtorn de la personalitat... perquè AQUESTES MALALTIES ES PODEN CURAR FENT CAS ALS ESPECIALISTES COM ELS METGES O ELS PSICÒLEGS.